

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

1. Cum poate fi descrisă, în general, citarea părților terțe?

Citarea părților terțe („*litis denuntiatio*”) este o notificare oficială a unui terț cu privire la un proces pendinte. Aceasta poate fi combinată cu o invitație de a interveni în procedură trimisă acestei persoane. Scopul acestei citări este de a garanta reclamantului sau pârâtului drepturile și efectele recunoscute în temeiul dreptului civil. Partea care a recurs la citare (parte la proces) transmite citația către instanță, care o notifică sau o comunică ulterior terțului vizat, care este liber să decidă dacă va participa sau nu va participa la procedură. În conformitate cu dreptul sloven, instanța nu se pronunță cu privire la aspectul dacă cererea de citare oficială a unui terț înaintată de una dintre părți este justificată. Chiar dacă terțul intervine în procedură, acesta nu va avea calitatea de parte în litigiul, iar raportul său cu oricare dintre părțile din procedura principală nu poate fi decis în cadrul acestui litigiul. Terțul poate sprijini orice parte din procedura principală. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante, această persoană poate participa la procedură în calitate de intervenient. Procedând astfel, ea poate să contribuie la câștigarea procesului și, prin urmare, poate să contribuie la evitarea formulării unor litigii (căi de apel) ulterioare împotriva sa sau la îmbunătățirea poziției sale în astfel de procese ulterioare. Terțul nu poate prezenta o cerere de încetare a unui proces care a început sau o cerere de extindere sau de amânare a termenului de judecată.

2. Care sunt principalele efecte ale hotărârilor asupra persoanelor care au fost citate ca părți terțe?

Citarea părților terțe protejează partea care a recurs la citare de anumite acțiuni în despăgubire în legătură cu care altfel s-ar aștepta să fie formulate de terț. În principiu, o persoană (terță) care, prin citarea părților terțe, a avut posibilitatea de a influența rezultatul unui proces nu mai poate să formuleze acțiuni în despăgubire în baza administrării necorespunzătoare a litigiului de către partea care a recurs la citare. În plus, în cadrul unei căi de atac ce ar opune ulterior partea care a recurs la citare părților terțe și o persoană care a fost notificată cu privire la procedura principală, această persoană nu poate opune părți care a recurs la citare argumente sau fapte care sunt în contradicție cu elementele de fond (de fapt) ale deciziei pronunțate în procedura principală.

3. Cu toate acestea, nu există niciun efect obligatoriu în ceea ce privește evaluarea juridică din cadrul procedurii principale.

4. De asemenea, nu există niciun efect obligatoriu cu privire la faptele stabilite pe care terțul nu a putut să le conteste în procedura principală, de exemplu, din cauza faptului că acestea nu au fost contestate de părți.

5. Citarea părților terțe produce efecte indiferent dacă terțul a intervenit sau nu a intervenit în procedura principală.

6. Citarea părților terțe nu influențează raportul dintre terț și partea adversă părții care a recurs la citare, cu excepția cazului în care terțul a hotărât să intervină în sprijinul părții adverse.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

- în Slovenia: instanța districtuală.

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

- în Slovenia: instanța districtuală.

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

- în Slovenia: Curtea Supremă a Republicii Slovenia.

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

- în Slovenia: la următoarele instanțe, una dintre limbile minorităților naționale este acceptată, de asemenea, ca limbă oficială în plus față de limba slovenă:

Instanța districtuală din Koper: limba italiană;

Instanța locală din Koper: limba italiană;

Instanța locală din Piran: limba italiană;

Instanța locală din Lendava: limba maghiară.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

- în Slovenia: articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat și procedura (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

- în Slovenia: articolul 204 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o pravnem postopku*), care reglementează citarea părților terțe.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Tratatul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind cooperarea judiciară reciprocă, semnat la Viena la data de 16 decembrie 1954,

Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Italiană privind cooperarea judiciară reciprocă în materie civilă și administrativă, semnată la Roma la data de 3 decembrie 1960,

Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Regatul Greciei privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, semnată la Atena la data de 18 iunie 1959,

Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Populară Polonă privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnată la Varșovia la data de 6 februarie 1960,

Tratatul dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Republica Socialistă Cehoslovacă privind reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Belgrad la data de 20 ianuarie 1964,

Tratatul dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Republica Cipru privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Nicosia la data de 19 septembrie 1984,

Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Populară Bulgaria privind asistența juridică reciprocă, semnat la Sofia la data de 23 martie 1956,

Tratatul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Populară Română privind asistența juridică, semnat la Belgrad la data de 18 octombrie 1960, și protocolul la acesta,

Tratatul dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Republica Populară Ungară privind asistența juridică reciprocă, semnat la Belgrad la data de 7 martie 1968,

Tratatul dintre Republica Slovenia și Republica Croația privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Zagreb la data de 7 februarie 1994,

Convenția dintre guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia și guvernul Republicii Franceze privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Paris la data de 18 mai 1971.

Ultima actualizare: 28/02/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.